

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย โดยการศึกษาย้อนหลัง ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากร

ประชากรในการวิจัยนี้ เป็นมารดาหลังคลอด 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีภาวะแทรกซ้อนทางสูติศาสตร์ และกลุ่มที่ไม่มีภาวะแทรกซ้อนทางสูติศาสตร์ โดยประชากรแต่ละกลุ่มมีลักษณะดังนี้

กลุ่มที่ไม่มีภาวะแทรกซ้อนทางสูติศาสตร์ มีลักษณะดังนี้

1. ไม่มีภาวะแทรกซ้อนใด ๆ ในระยะตั้งครรภ์ ระยะคลอด และหลังคลอด
2. มีอายุระหว่าง 17-35 ปี
3. มีส่วนสูงตั้งแต่ 140 เซนติเมตรขึ้นไป
4. น้ำหนักตัวเมื่อครรภ์ครบกำหนดไม่น้อยกว่า 40 กิโลกรัม หรือไม่มากกว่า 90

กิโลกรัม

5. ลำดับการตั้งครรภ์ ไม่มากกว่าครรภ์ที่ 4
6. ไม่มีภาวะการผิดสัดส่วนของศีรษะเด็ก และช่องเชิงกราน (Cephalo Pelvic Disproportion)
7. ไม่มีประวัติการตั้งครรภ์ หรือการคลอดผิดปกติ เช่น คลอดยาก คลอดก่อนกำหนด
8. ไม่มีประวัติโรคประจำตัวทางอายุรกรรม ศัลยกรรม สูตินารีเวช และ โรค

ทางจิตประสาท

9. อาจจะมีคลอดปกติ ไข้คิม ไข้เครื่อง หรือผ่าท้องคลอด

กลุ่มที่มีภาวะแทรกซ้อนทางสูติศาสตร์ มีลักษณะดังนี้

1. มีภาวะแทรกซ้อนในระยะตั้งครรภ์ ระยะคลอด หรือหลังคลอด อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างใน 5 อย่างคือ ภาวะความดันโลหิตสูงผิดปกติ การคลอดก่อนกำหนด การตั้งครรภ์เกินกำหนด ระยะคลอดนานผิดปกติ และภาวะติดเชื้อ
2. มีลักษณะเหมือนกลุ่มที่ไม่มีภาวะแทรกซ้อนในข้อ 2-9

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรในการวิจัยนี้ เป็นมารดาหลังคลอด 24-48 ชั่วโมงสองกลุ่ม ๆ ละ 80 คน คือ กลุ่มที่มีภาวะแทรกซ้อนทางสูติศาสตร์ และกลุ่มที่ไม่มีภาวะแทรกซ้อนทางสูติศาสตร์ที่พักรักษาตัวอยู่ในแผนกสูติกรรม โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ตั้งแต่วันที่ 5-28 ตุลาคม 2530

การใช้ตัวอย่างประชากรจำนวนกลุ่มละ 80 คน เนื่องจากในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีสัมภาษณ์ ซึ่งต้องใช้เวลาในการสัมภาษณ์มาก และต้องมีเทคนิคเฉพาะในการสัมภาษณ์เหตุการณ์ในชีวิตและการปรับตัว ทั้งนี้จำนวนตัวอย่างประชากร 80 คนคิดเป็นประมาณร้อยละ 25 ของหญิงที่มีภาวะแทรกซ้อนของการตั้งครรภ์และการคลอด ในหนึ่งเดือนในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

การจัดกลุ่มตัวอย่างประชากร จัดเป็นสองกลุ่มคือ กลุ่มที่มีภาวะแทรกซ้อนทางสูติศาสตร์ และกลุ่มที่ไม่มีภาวะแทรกซ้อนทางสูติศาสตร์ ตามการวินิจฉัยของแพทย์ และให้มีลักษณะตามที่กำหนดไว้ ซึ่งทั้งสองกลุ่มจะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันในด้านช่วงอายุ ส่วนสูง น้ำหนักตัว ลำดับการตั้งครรภ์ ไม่มีภาวะการผิดปกติส่วนของศีรษะเด็กและช่องเชิงกราน ไม่มีประวัติการตั้งครรภ์ หรือการคลอดผิดปกติ ไม่มีประวัติโรคประจำตัว และอาจคลอดปกติใช้เข็ม ใช้เครื่อง หรือผ่าท้องคลอด

การสุ่มตัวอย่างประชากร สุ่มตัวอย่างประชากรทุกวันทีรวบรวมข้อมูล โดยสุ่มตัวอย่างประชากรกลุ่มที่มีภาวะแทรกซ้อนก่อน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลากตัวอย่างประชากรที่มีภาวะแทรกซ้อนซึ่งมีลักษณะตามที่กำหนดในวันนั้นมาจำนวนครั้งหนึ่ง แล้วจึงสุ่มตัวอย่างประชากรกลุ่มที่ไม่มีภาวะแทรกซ้อนซึ่งมีลักษณะตามที่กำหนดในวันเดียวกัน ใช้วิธีการสุ่มแบบง่ายด้วยการจับฉลากมาจำนวนเท่ากับจำนวนตัวอย่างประชากรที่มีภาวะแทรกซ้อน จะได้กลุ่มตัวอย่างที่มีและไม่มีภาวะแทรกซ้อนทางสูติศาสตร์ มีลักษณะครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างประชากร ในลักษณะนี้ทุกวันจนครบจำนวนกลุ่มละ 80 คน

ทางสุติศาสตร์ มีลักษณะครบถ้วนตามที่กำหนดไว้และมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันจำนวนกลุ่มละ 80 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิต และการปรับตัว ตลอดจนแนวทางการสร้างเครื่องมือจากคำร่ว วารสาร และงานวิจัย

2. สร้างแบบสัมภาษณ์ ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนคือ แบบสัมภาษณ์สถานภาพส่วนบุคคล แบบสัมภาษณ์เหตุการณ์ในชีวิต และแบบสัมภาษณ์การปรับตัวในระยะตั้งครรภ์

2.1 ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์สถานภาพส่วนบุคคล ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของบุคคล และครอบครัว จำนวน 14 ข้อ

2.2 ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เหตุการณ์ในชีวิตในช่วงเวลาก่อนตั้งครรภ์ 1 ปี จนถึงขณะตั้งครรภ์ ประกอบด้วยเหตุการณ์ในชีวิต 5 ด้านคือ ด้านสุขภาพ ครอบครัว เศรษฐกิจ การงาน และสังคม ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างข้อความ การหาความตรง การกำหนดคะแนนของเหตุการณ์ การหาความเที่ยงของคะแนนและการหาความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

2.2.1 กำหนดขอบเขตของเหตุการณ์ในชีวิต โดยใช้แบบวัดเหตุการณ์ในชีวิต (Social Readjustment Rating Scale) ของ โฮล์ม และ เรย์ (Holmes and Rane 1967 quoted in Longo and Williams 1978: 72) เป็นแนวทาง (ลักษณะของแบบวัดเหตุการณ์ในชีวิตของ โฮล์ม และเรย์มีอยู่ในภาคผนวก) โดยผู้วิจัยแบ่งเหตุการณ์ในชีวิตเป็น 5 ด้านคือ ด้านสุขภาพ ครอบครัว เศรษฐกิจ การงาน และสังคม

2.2.2 สร้างข้อความเหตุการณ์ในชีวิตแต่ละด้านให้มีเนื้อหาเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของสังคมไทย ประกอบด้วยข้อความเหตุการณ์ในชีวิตจำนวน 54 ข้อ

2.2.3 ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความ ในแบบสัมภาษณ์เหตุการณ์ในชีวิต

2.2.4 หาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสัมภาษณ์เหตุการณ์ในชีวิตโดย

นำแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและแก้ไขตามคำแนะนำของ อาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการพยาบาลแม่และเด็ก การพยาบาลจิตเวช จิตแพทย์ และสูตินารีแพทย์ จำนวน 20 ท่าน (รายชื่ออยู่ในภาคผนวก) ตรวจสอบและให้ข้อคิดเห็น เกณฑ์ที่ตัดสินความตรงของข้อความแต่ละข้อ พิจารณาจากความเห็นชอบที่ตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 2 ใน 3 ของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด ข้อคำถามที่ไม่ได้รับความเห็นชอบตามเกณฑ์ผู้วิจัยได้ ตัดออกและปรับปรุงแก้ไขใหม่ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมในบางข้อ คำถาม

2.2.5 แก้ไข ปรับปรุง ข้อความตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและ อาจารย์ที่ปรึกษาได้ข้อความเหตุการณ์ในชีวิตจำนวน 43 ข้อ แบ่งเป็นด้านสุขภาพ 7 ข้อ ครอบครัว 12 ข้อ เศรษฐกิจ 6 ข้อ การงาน 10 ข้อ และด้านสังคม 8 ข้อ และแบ่งช่วงเวลาในการเกิด เหตุการณ์เป็น 2 ระยะคือ ก่อนตั้งครรภ์ 1 ปี และขณะตั้งครรภ์ ข้อคำถามมีลักษณะให้ผู้ตอบแบบ สัมภาษณ์ตอบว่ามีหรือไม่มีเหตุการณ์ในชีวิตเกิดขึ้นในระยะก่อนตั้งครรภ์ 1 ปี และขณะตั้งครรภ์

2.2.6 การกำหนดคะแนนเหตุการณ์ในชีวิตแต่ละข้อในแต่ละระยะเวลา โดย

นำแบบสัมภาษณ์ที่แก้ไขข้อความเรียบร้อยแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 20 ท่านเดิม กำหนดคะแนนเหตุการณ์ในชีวิตแต่ละข้อในแต่ละระยะเวลาด้วยวิธีการของเทอร์สโตน (Thurstone อ้างถึงใน บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ 2527: 226-232) คือ กำหนดคะแนนของ เหตุการณ์ในชีวิตเป็น 1 ถึง 11 คะแนน เหตุการณ์ที่มีความรุนแรงน้อยที่สุดให้ 1 คะแนน เหตุการณ์ ที่มีความรุนแรงมากขึ้นให้คะแนน 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 หรือ 11 คะแนน ตามความ รุนแรงของเหตุการณ์นั้น ๆ

2.2.7 นำคะแนนของข้อความแต่ละข้อในแต่ละระยะเวลาที่ผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 20 ท่าน ให้มาหาค่ามัธยฐาน (Median) และส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ (Quartile Deviation) ค่ามัธยฐานจะเป็นคะแนนความรุนแรงของเหตุการณ์ในชีวิตข้อนั้นในระยะนั้น ส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ เป็นค่าที่แสดงถึงการกระจายของมัธยฐานนั้น (ค่าคะแนนแต่ละข้อมีอยู่ ในภาคผนวก)

2.2.8 ในขั้นนี้ตามหลักของเทอร์สโตนให้เลือกข้อความที่มีค่าส่วนเบี่ยงเบน ควอไทล์น้อย ๆ ไว้ โดยให้ข้อความที่เลือกมีค่ามัธยฐานกระจายในทุกช่วงคะแนนตั้งแต่ 1-11 คะแนน ซึ่งแบบสัมภาษณ์เหตุการณ์ในชีวิตนี้มีข้อความ 43 ข้อ มีสารครบถ้วน และมีคะแนนประจำ

ข้ออยู่ในช่วงต่าง ๆ กัน เหมาะสมที่จะใช้เป็นเครื่องมือวัดเหตุการณ์ในชีวิต ผู้วิจัยจึงไม่ได้ตัดข้อความข้อใดออก

2.2.9 การหาความเที่ยงของคะแนนเหตุการณ์ในชีวิต

หลังจากผู้ทรงคุณวุฒิให้คะแนนแบบสัมภาษณ์แล้ว 1 สัปดาห์ นำแบบสัมภาษณ์ชุดเดิมไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิคณะ เดิมให้คะแนนอีกครั้งหนึ่ง แล้วหาค่ามัธยฐานและส่วน เบี่ยงเบนควอไทล์ใหม่

2.2.10 นำค่ามัธยฐานแต่ละข้อในแต่ละระยะเวลาทั้ง 2 ครั้งมาหาค่าความเที่ยงของคะแนน ได้ค่าความเที่ยงรวมของคะแนน เหตุการณ์ในชีวิตระยะก่อนตั้งครรภ์ 1 ปี เป็น .97 และค่าความเที่ยงรวมของคะแนน เหตุการณ์ในชีวิตขณะตั้งครรภ์ เป็น .94

2.2.11 การหาความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์ เหตุการณ์ในชีวิต

(Reliability)

นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขความตรงตาม เนื้อหาและกำหนดคะแนนเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้กับตัวอย่างประชากรซึ่งมีลักษณะ เหมือนกับตัวอย่างประชากรที่จะศึกษา จำนวน 10 คน ที่แผนกสูติกรรม โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โดยการทดสอบซ้ำ (Test-Retest) แลวนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าความเที่ยง ได้ค่าความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์ เหตุการณ์ในชีวิตก่อนตั้งครรภ์ 1 ปี และขณะตั้งครรภ์เท่ากับ .99 และ .98 ตามลำดับ

2.3 ส่วนที่ 3 แบบสัมภาษณ์การปรับตัวในระยะตั้งครรภ์ ประกอบด้วย การปรับตัวในระยะตั้งครรภ์ 4 ด้านคือ ด้านสรีรวิทยา อคติโนทัศน์ บทบาทหน้าที่ และความสัมพันธ์ที่พาระหว่างกัน มีขั้นตอนการสร้างข้อความการหาความตรงและการหาความ เที่ยงของแบบสัมภาษณ์ดังนี้

2.3.1 สร้างข้อความเกี่ยวกับการปรับตัวในระยะตั้งครรภ์ด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือด้านสรีรวิทยา อคติโนทัศน์ บทบาทหน้าที่ และความสัมพันธที่พาระหว่างกัน ตามแนวทฤษฎีการปรับตัวของรอย (Roy 1980 อ้างถึงใน จินคณา ยูนิพันธ์ 2529: 160-209) ประกอบด้วยข้อความการปรับตัวในระยะตั้งครรภ์จำนวน 56 ข้อ

2.3.2 ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความในแบบสัมภาษณ์

2.3.3 การหาความตรงของข้อความ หาความตรงตามเนื้อหา

(Content Validity) ของแบบสัมภาษณ์การปรับตัวในระยะตั้งครรภ์ โดยผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์การปรับตัวในระยะตั้งครรภ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และตรวจสอบแก้ไขความเหมาะสมของข้อความ โดยอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการพยาบาลแม่และเด็ก การพยาบาลจิตเวช และสูตินารีแพทย์ จำนวน 10 ท่าน (รายชื่ออยู่ในภาคผนวก) ตรวจสอบและให้ข้อคิดเห็น เกี่ยวกับความตรงประเด็น ความครอบคลุมของเนื้อหาสาระ ความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษา ความเข้าใจได้ง่าย และความถูกต้องของข้อความ การตัดสินความตรงตามเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ใช้เกณฑ์จากความเห็นชอบที่ตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 2 ใน 3 ของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด ข้อความที่ไม่ได้รับความเห็นชอบตาม เกณฑ์ผู้วิจัยได้ตัดออก บางส่วนได้ปรับปรุงแก้ไขใหม่ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและจากการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

2.3.4 แก้ไขปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและ

อาจารย์ที่ปรึกษาได้แบบสัมภาษณ์การปรับตัวในระยะตั้งครรภ์จำนวน 55 ข้อ แบ่งเป็นด้านสรีรวิทยา 26 ข้อ อัดมโนทัศน์ 10 ข้อ บทบาทหน้าที่ 10 ข้อ และด้านความสัมพันธ์ซึ่งพาระหว่างกัน 9 ข้อ

ลักษณะของแบบสัมภาษณ์การปรับตัวด้านสรีรวิทยา เป็นข้อความซึ่งต้องการคำตอบว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" แบบสัมภาษณ์การปรับตัวด้านอัดมโนทัศน์ บทบาทหน้าที่ และด้านความสัมพันธ์ซึ่งพาระหว่างกัน เป็นข้อความซึ่งต้องการคำตอบว่า "จริง เล็กน้อย" "จริง ส่วนมาก" "จริงมากที่สุด" หรือ "ไม่จริง"

จริง เล็กน้อย หมายความว่า ในระยะตั้งครรภ์ผู้ตอบมีพฤติกรรมนั้น เพียงเล็กน้อยเป็นบางครั้ง

จริงส่วนมาก หมายความว่า ในระยะตั้งครรภ์ผู้ตอบมีพฤติกรรมนั้น บ่อย ๆ

จริงมากที่สุด หมายความว่า ในระยะตั้งครรภ์ผู้ตอบมีพฤติกรรมนั้น เสมอ เป็นประจำตลอดเวลา

ไม่จริง หมายความว่า ในระยะตั้งครรภ์ผู้ตอบไม่มีพฤติกรรมอย่างนั้นเลย

2.3.5 การหาความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์การปรับตัวในระยะตั้งครรภ์ (Reliability)

ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไข และมีความตรงตามเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้กับตัวอย่างประชากรซึ่งมีลักษณะ เหมือนกับตัวอย่างประชากรที่จะศึกษา จำนวน 10 คน ที่แผนกสูติกรรม โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient of Alpha) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .82

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ทำหนังสือขออนุญาต เก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ในแผนกสูติกรรม
2. เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ตัวอย่างประชากร 2 กลุ่ม ๆ ละ 80 คน คือกลุ่มที่มีและไม่มีภาวะแทรกซ้อนทางสูติศาสตร์ โดยปฏิบัติดังนี้

2.1 กำหนดวันสัมภาษณ์ สัมภาษณ์ทุกวันตั้งแต่วันที่ 5 ตุลาคม 2530 จนครบจำนวนกลุ่มละ 80 คน

2.2 ในแต่ละวันที่รวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการโดย สํารวจหญิงหลังคลอด 24-48 ชั่วโมง ที่มีภาวะแทรกซ้อนทางสูติศาสตร์ตามลักษณะที่กำหนด แล้วสุ่มตัวอย่างแบบง่ายมาจำนวนครึ่งหนึ่ง จะได้กลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีภาวะแทรกซ้อนทางสูติศาสตร์ ส่วนกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ไม่มีภาวะแทรกซ้อนทางสูติศาสตร์ ได้จากการสุ่มแบบง่ายจากตัวอย่างประชากรที่ไม่มีภาวะแทรกซ้อนทางสูติศาสตร์ตามลักษณะที่กำหนดในวันเดียวกันนั้น สุ่มมาจำนวนเท่ากับจำนวนตัวอย่างประชากรที่มีภาวะแทรกซ้อน

2.3 สัมภาษณ์ตัวอย่างประชากรที่สุ่มได้เป็นรายบุคคล โดยการสัมภาษณ์ผู้ที่มีภาวะแทรกซ้อนก่อน แล้วจึงสัมภาษณ์ผู้ที่ไม่มีภาวะแทรกซ้อน ทั้งนี้ตัวอย่างประชากรแต่ละกลุ่มจะมีลักษณะครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ ใช้เวลาในการสัมภาษณ์คนละประมาณ 30-45 นาที การสัมภาษณ์เหตุการณ์ในชีวิต ผู้วิจัยจะถามเหตุการณ์ในชีวิตทีละข้อ ตัวอย่างประชากรมีเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นในระยะ 2 ปีที่ผ่านมาหรือไม่ ถ้ามีเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นในระยะก่อนตั้งครรภ์ 1 ปี หรือ

ขณะตั้งครรภ์ การสัมภาษณ์การปรับตัวในระยะตั้งครรภ์ ผู้วิจัยจะถามเกี่ยวกับอาการต่าง ๆ ความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรมต่าง ๆ ของตัวอย่างประชากรในขณะตั้งครรภ์ตามแบบสัมภาษณ์การปรับตัวในระยะตั้งครรภ์

3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล กำหนดรหัสของแบบสัมภาษณ์และฉันทสของข้อมูลทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสัมภาษณ์ที่ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลแล้วทั้งหมดมาตรวจให้คะแนนดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์เหตุการณ์ในชีวิต ให้คะแนนตามคะแนนประจำข้อซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิกำหนดให้ คือ คำมัธยฐานของคะแนน เหตุการณ์ในชีวิตแต่ละข้อ

2. แบบสัมภาษณ์การปรับตัวในระยะตั้งครรภ์

2.1 ด้านสรีรวิทยา

ข้อความที่มีความหมายทางบวก ตอบใช่ ให้คะแนนเท่ากับ 1

ตอบไม่ใช่ ให้คะแนนเท่ากับ 0

ข้อความที่มีความหมายทางลบ ตอบใช่ ให้คะแนนเท่ากับ 0

ตอบไม่ใช่ ให้คะแนนเท่ากับ 1

2.2 ด้านทัศนโนทัศน์ บทบาทหน้าที่ และด้านความสัมพันธ์ซึ่งพาระหว่างกัน

ข้อความที่มีความหมายทางบวก ตอบไม่จริง ให้คะแนนเท่ากับ 0

ตอบจริงเล็กน้อย ให้คะแนนเท่ากับ 1

ตอบจริงส่วนมาก ให้คะแนนเท่ากับ 2

ตอบจริงมากที่สุด ให้คะแนนเท่ากับ 3

ข้อความที่มีความหมายทางลบ	ตอบไม่จริง	ให้คะแนนเท่ากับ 3
	ตอบจริง เล็กน้อย	ให้คะแนน เท่ากับ 2
	ตอบจริงส่วนมาก	ให้คะแนน เท่ากับ 1
	ตอบจริงมากที่สุด	ให้คะแนน เท่ากับ 0

การให้ความหมายของคะแนน เฉลี่ยของการปรับตัวแต่ละข้อ

การปรับตัวด้านเสรีวิทยา

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 0.5-1 คะแนน แสดงว่า มีความสามารถปรับตัวได้เหมาะสม

คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า 0.5 คะแนน แสดงว่า มีความสามารถปรับตัวไม่เหมาะสม

การปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ บทบาทหน้าที่ และความสัมพันธ์ซึ่งพาระหว่างกัน

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.5-3 คะแนน แสดงว่า มีความสามารถปรับตัวได้เหมาะสม

คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า 1.5 คะแนน แสดงว่า มีความสามารถปรับตัวไม่เหมาะสม

การให้ความหมายของคะแนน เฉลี่ยของการปรับตัวรวมแต่ละด้าน

การปรับตัวด้านเสรีวิทยา

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 13-26 คะแนน แสดงว่า มีความสามารถปรับตัวได้เหมาะสม

คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า 13 คะแนน แสดงว่า มีความสามารถปรับตัวไม่เหมาะสม

การปรับตัวด้านอัตมโนทัศน์ และบทบาทหน้าที่

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 15-30 คะแนน แสดงว่า มีความสามารถปรับตัวได้เหมาะสม

คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า 15 คะแนน แสดงว่า มีความสามารถปรับตัวไม่เหมาะสม

การปรับตัวด้านความสัมพันธ์ซึ่งพาระหว่างกัน

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 13.5-27 คะแนน แสดงว่า มีความสามารถปรับตัวได้เหมาะสม

คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า 13.5 คะแนน แสดงว่า มีความสามารถปรับตัวไม่เหมาะสม

เมื่อให้คะแนนข้อมูล และลงรหัสข้อมูลเรียบร้อยแล้ว จึงวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์

โปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์สภาพภาพทั่วไปของตัวอย่างประชากรแต่ละกลุ่มด้วยค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของเหตุการณ์ในชีวิต การปรับตัวระหว่างกลุ่มที่มีภาวะแทรกซ้อน กับกลุ่มที่ไม่มีภาวะแทรกซ้อนทางสถิติศาสตร์ด้วยการทดสอบค่าที (t-test)
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง เหตุการณ์ในชีวิตและการปรับตัวในระยะตั้งครรภ์ของตัวอย่างประชากรด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)